

інтерактивні технології відіграють важливу роль у формування культури безпеки життєдіяльності їхня перевага полягає в тому, що студенти займають активну позицію у засвоєнні знань, зростає їхня мотивація до навчання, забезпечується активний процес виховання культури безпеки, формується готовність до попередження та подолання небезпечних ситуацій, що загрожують як окремій людині, так і суспільству в цілому. Виховання культури безпеки забезпечує підготовку майбутніх фахівців до поєднання особистої безпеки та безпеки інших людей у професійній діяльності та забезпечення сталого розвитку людства у цілому.

Список використаних джерел:

1. Баб'як О. С. *Безпека життєдіяльності* : Навч. посіб. / О. С. Баб'як, О. М. Сітенко, І. В. Ківа та ін. Х. : Ранок, 2000. 304 с.
2. Осипенко С. І., Іванов А. В. *Організація функціонального навчання у сфері цивільного захисту* : Навчальний посібник. К., 2008. 286 с.
3. Халмурадов Б. Д. *Безпека життєдіяльності. Перша допомога в надзвичайних ситуаціях* : Навч. посіб. К. : Центр навчальної літератури, 2006. 138 с.
4. Яремко З. М. *Безпека життєдіяльності* : Навчальний посібник. Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. Ів. Франка, 2005. 301 с.

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

*Масовець Д. Б.
Полтава, Україна*

Проблема оцінювання результатів навчання є однією з найважливіших у педагогічній теорії та практиці. Вирішення цієї проблеми необхідно для оцінки ефективності педагогічних інновацій і технологій. У зв'язку з цим сучасна система освіти висуває вимогу: кожен педагог повинен прагнути до підвищення об'єктивності оцінювання, використання поряд з традиційними засобами контролю та інноваційні досягнення педагогічної науки.

В умовах сьогодення вища освіта вимагає від науково-педагогічних працівників опанування і впровадження інноваційних методів навчання й викладання, заснованих на мультимедійних, інформаційних програмах, системах передання знань. В умовах трансформаційних змін у вищій школі потребують постійного ретельного вивчення та науково-практичного обґрунтування питання кращого досвіду інноваційної освітньої діяльності; характеристики змісту інтерактивних форм навчання, специфіки їх використання у вищих навчальних закладах; індивідуалізовані, командні, проектні технології отримання знань,

інформаційно-комунікаційні засоби навчання, онлайн освіта та інші нововведення.

Незважаючи на те, що педагогічні інновації стали предметом спеціального дослідження в вітчизняній науці лише в останні два десятиліття, у цьому напрямі зроблено вже багато. Спектр вітчизняних наукових досліджень, що висвітлюють проблеми педагогічної інноватики досить широкий [1]. На сьогодні значна кількість українських та зарубіжних науковців, методистів досліджують питання впровадження інноваційних технологій в навчальний процес вищої школи. Так, зокрема, велика кількість наукових праць стосується питання інформатизації українського освітнього простору, використання сучасних комп'ютерних технологій в навчанні в вищій школі, зокрема в системі дистанційного навчання тощо [2]. Актуальним на сьогодні залишається ще, на нашу думку, розробка питання ефективної інтеграції інноваційних технологій в освітній процес вищого навчального закладу.

Розглянемо сучасні інноваційні тенденції в педагогічному процесі щодо окремих аспектів.

Інноваційні тенденції в педагогічному процесі щодо змісту освіти

Зміна парадигми вищої освіти означає насамперед якісні зміни у формуванні змісту освіти, мова йде про вдосконалення змісту освіти, перш за все це постійне оновлення інформації (зміст освіти повинен встигати за досягненнями науково-технічного прогресу, адже оновлення інформації йде зараз дуже швидкими темпами [8]. Так, студент 4 курсу часто вимушений констатувати, що те, що він вивчив на 1 курсі вже давно застаріло).

Інноваційні тенденції перебудови змісту освіти полягають також в перенесенні знань з теоретичної сфери в практичну [5]. Сьогодні існує нагальна необхідність якомога більше наблизити практику з теорією через актуалізацію знань, через надання знанням прикладного характеру, щоб студент зміг використовувати набуті під час навчання знання в своїй практичній діяльності).

Інноваційні тенденції в педагогічному процесі щодо організації освітньої діяльності

Інновації передбачають також вдосконалення власне організації освітньої діяльності. Адже, вважається, що від правильно спрямованої навчальної діяльності студента залежить 50% якості засвоєння ним знань [3]. Так невдало сформульоване завдання для самостійної роботи може негативним чином вплинути на рівень засвоєння студентом навчального матеріалу (наприклад, занадто об'ємне завдання при недостатній кількості відведеного на нього часу не є ефективним) [6].

У вищій школі, крім загальної компетенції (моральна, комунікативна, соціальна тощо) формується також професійна компетенція, тобто компетентність (обізнаність, знання та вміння) у галузі окремих класів та

груп професій (наприклад в економіці) [7]. Крім того студент має набути ще предметної компетенції, тобто стати фахівцем в конкретній справі, набути вузької спеціалізації (наприклад, обізнаність в експортно-орієнтованому менеджменті).

Інноваційні тенденції в педагогічному процесі щодо контролю та оцінювання знань, умінь, навичок студентів

Інновації спрямовуються на вдосконалення методики перевірки знань, умінь, навичок студентів: мова йде про широке застосування рейтингового оцінювання знань, тестових технологій тощо.

Введення інноваційних методів навчання у навчальний процес буде ефективним за умови дотримання об'єктивних закономірностей використання інноваційних технологій навчання [4].

Розглядаючи основні закономірності впровадження інноваційних методів навчання ми пропонуємо робити акцент на таких аспектах, як:

- переорієнтація мотивації навчання студентів на активне пізнання;
- плановість введення інноваційних методів у навчальний процес;
- поєднання цих методів з іншими методами формування знань та з активною самостійною роботою студентів;
- створення системи і алгоритму введення інноваційних методів;
- досконале знання викладачами методики організації інноваційних методів та їх комплексного використання;
- вміння викладача адаптувати ці методи до своєї навчальної дисципліни.

Список використаних джерел:

1. Волкова Н. П. Педагогіка : навч. посіб. / Н. П. Волкова. – К. : Академвидав, 2007. – 616 с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : навч. посіб. / І. М. Дичківська. – К. : Академвидав, 2004. – 352 с.
3. Жияєва Ю. М. Модель проектної технології загальнопедагогічної підготовки майбутнього вчителя іноземних мов / Ю. М. Жияєва // Вісник Житомирського державного університету. Педагогічні науки. Випуск 49. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. – С. 93–99.
4. Ковальчук Г. О. Тренінгові технології навчання з економічних дисциплін : навч. посіб. / Г. О. Ковальчук, Н. Ю. Бутенко, М. В. Артюшина та ін. / за ред. Г. О. Ковальчук. – К. : КНЕУ, 2006. – 320 с.
5. Новікова Л. М. Сучасні технології практичних занять в системі вищої освіти : навч. посіб. / Л. М. Новікова. – Павлоград : ЗПЕУ, 2005. – 73 с.
6. Підласий І. П. Практична педагогіка або три технології : Інтерактивний підручник для педагогів ринкової системи освіти / І. П. Підласий. – К. : Слово, 2004. – 616 с.
7. Січкарук О. Інтерактивні методи навчання у вищій школі : навч.-метод. посіб. / О. Січкарук. – К. : Таксон, 2006. – 88 с.
8. Урядова М. С. Інноваційні моделі вищої освіти (соціологічний аспект) [Електронний ресурс]: nbuv. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Soc_dos/2008_7/urjadova.pdf